

[Knud Kristensen.]

Meningen var med de Udtalelser, der tog Sigte derpaa, og det var paa Foranledning deraf, at jeg tillod mig at gøre de Bemærkninger til det ærede Medlem, som jeg gjorde. Jeg tror, at Fortrykket vil vise, at han har udtalt sig saadan, at det ikke kunde forstaas anderledes, end at der her var en Forsinkelse af Sagen, her var noget, der var uforment, for man kunde allerede paa det nuværende Tidspunkt stille de Ændringsforslag, som man agtede at stille.

Saa sagde det ærede Medlem, at det, der var Fejlen, var selvfølgelig, at vi troede paa de Oplysninger, der i sin Tid blev givet, men det gjorde de Konservative ikke, derfor vilde de ikke være med til Socialreformens Gennemførelse. Jeg vil først derover for sige: ja, naar man faar Oplysninger fra Administrationens Side og ikke er i Stand til at sige, paa hvilke Steder de er fejlagtige, er man næsten nødt til at gaa ud fra, at de ikke er helt forkerte. (*Socialministeren* [Steincke]: Det er de da heller ikke). Nej, det er de maaske heller ikke, men det vil vise sig ved disse Undersøgelser. Og over for det ærede Medlems Udtalelse om, at det var Grunden til, at de ikke gik med til Socialreformen, vil jeg sige, at det ærede Medlem ved meget vel, at det var ikke den egentlige Grund. Nej, den egentlige Grund var, at der var andet i dette Forlig, de ikke vilde være med til, og dengang det kom ind, sprang de fra. For havde de været meget velvillige under Forhandlingerne. Derfor er det, som det ærede Medlem siger, kun et Paaskud, ikke den egentlige Grund til, at de ikke vilde være med.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]): Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen mente, at Socialreformens Udgifter ikke alene kunde ses af de saakaldte Nytaarsregninger til Landkommunerne, men ogsaa af de stigende Skattebyrder i Provinsbyerne; de skulde være direkte Følger af Socialreformen. Det er ikke nogen rigtig Slutning. Det, som er Aarsagen, er jo den kendte, at man ikke fra Oppositionens Side her paa Rigsdagen har villet stille sig bag ved Regeringens Forslag, men har overladt til Kommunerne at drage Omsorg for Hjælpen til de arbejdsløse, hvis Understøttelse er opbrugt, og ganske det samme vilde være Tilfældet, hvis vi ikke havde faaet Socialreformen. Havde det været i

tidligere Tid, vilde det have været igennem Hjelpekasserne, Udgifterne var kommet til Udbetaling, men de havde været at afholde af Kommunekasserne og havde medført samme Skattebyrde. Det er altsaa en fuldstændig forkert Forklaring, det ærede Medlem giver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem, der talte sidst, opererer uden videre og hele Tiden ud fra samme Forudsætning, som Socialministeren opererede ud fra, nemlig at Arbejdsløsheden er steget. Dette er ikke rigtigt. Arbejdsløsheden er faldet, siden Socialreformens Gennemførelse. Det kommer de Herrer til at respektere. Kan de ikke finde nogen anden Forklaring, saa henstaar det uden Forklaring, hvorfor Skatteprocenterne er steget saa stærkt, som de er, i Provinsbyerne.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen havde forstaaet min første Tale saaledes, at vi havde Ændringer parat. Jeg siger udtrykkeligt, at det har jeg intet Øjeblik sagt, men jeg har sagt, at det Arbejde at søge Socialreformen ændret er saa stort og saa vanskeligt, at man kan ikke for tidlig gaa i Gang dermed. Og naar det efter det, jeg fremførte af Citater, maa staa fast ogsaa for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at de Forudsætninger, om hvilke han siger, at han tvivler paa, at de har holdt Stik, faktisk er bristet; saa maatte det ærede Medlem meget hellere give det Forslag Tilslutning, som vort Parti har fremsat i Landstinget, og det var det, som jeg appellerede til.

Den højtærede Socialminister siger om det Beregningsmateriale, som han fremlagde ved Socialreformens tredie Behandling, at det gik aldeles ikke ud paa det, som jeg siger. Ja, men, højtærede Socialminister, jeg har næsten ingenting sagt i Dag. Den højtærede Socialminister kan ikke have overhørt, at min Tale næsten udelukkende bestod af Citater af det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og navnlig det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg var endogsaa bange for, at jeg ikke skulde kunne faa Lov af den højtærede Formand til at citere saa meget, som jeg gjorde, men det var med velberaad Hu, jeg gjorde det. Det, som jeg har sagt i Dag, er en Gengivelse af, hvad de nævnte ærede Medlemmer dengang sagde, og det fremgaar ikke blot af det, jeg har sagt, men ogsaa af Fortrykket, at da sagde de Herrer